



#### ES GRADUARÀ. TINDRÀ FUTUR?

Està fent el darrer curs d'enginyeria informàtica a la UPC. Viu en un barri en què el 72% d'habitants només tenen estudis de primària. PERE TORDERA

ció amb els avaluats (un 62,5% a l'escola pública i un 81,9% a la privada). Canet té clar que és imprescindible assegurar la igualtat d'oportunitats per als fills dels immigrants: "Continuen sent vistos com a immigrants i només tindran un futur a través d'eines com l'educació i la llengua".

"Hem d'aconseguir que experimentin un sentiment de pertinença, que se sentin orgullosos del seu barri i del país, i que el vulguin transformar", diu Canet. Núria Paricio, directora de la Fundació Tot Raval, comparteix la necessitat de la formació com a elixir: "Si som capaços que es formin i puguin trobar feina estarem salvats. Ens la juguem com a societat i hem d'entendre que els fills d'immigrants ja no són immigrants. No hi ha cap altre camí que garantir-los la igualtat d'oportunitats".

#### La situació dels joves estrangers

**Quatre de cada deu joves immigrants no tenen feina ni estudien**

**27,3%**

de la població jove de Catalunya és de procedència estrangera

Una quarta part de la població jove de Catalunya (entre 16 i 29 anys) és de procedència estrangera: un col·lectiu de 350.000 ciutadans. Les nacionalitats amb més presència al territori són la marroquina, la romanesa i l'equatoriana.

**38,7%**

dels estrangers d'entre 16 i 29 anys no estudien ni treballen

Els joves que no estudien ni treballen (han estat batejats amb el concepte *ni-ni*) representen un 22,9% del col·lectiu d'autòctons i un 38,4% dels de nacionalitat estrangera. La taxa d'atur dels joves estrangers (36,1%) supera la d'autòctons en deu punts.

**60%**

dels estrangers que convaliden el títol són d'Amèrica Llatina

Sis de cada deu expedients tramitats pel Servei d'Acompanyament al Reconeixement Universitari (SARU), creat a l'abril, corresponen a usuaris nascuts a l'Amèrica Llatina. Són llicenciats que intenten convalidar el seu títol universitari a Catalunya.

**3,6%**

d'alumnes de les universitats catalanes són d'origen estranger

Segons el ministeri d'Educació, els alumnes estrangers de primer i segon cicle matriculats a les universitats catalanes durant el curs 2009-2010 representaven només el 3,6% de l'alumnat. La presència era més notòria a la pública (4,2%) que no pas a la privada (2,2%).

## Acomodar les noves generacions de catalans

### Opinió

RICARD ZAPATA-BARRERO\*

**E**n aquesta nova legislatura es requereix identificar nous perfils d'immigrants i continuar fent polítiques preventives. En aquest marc, hem d'evitar una generació d'estudiants immigrants frustrats, educats en uns valors de democràcia liberal dels quals només es beneficien els altres. El problema no serà que els immigrants respectin els nostres valors sinó que la nostra societat apliqui els seus valors a la diversitat d'origen. És cert que la crisi és un fet per a tothom, però els immigrants, en les mateixes circumstàncies, tenen unes situacions de desavantatge que mereixen atenció política: la seva nacionalitat, el color de la seva pell, el seu accent, la seva religió i fins i tot la seva manera de vestir poden condicionar més que un bon currículum. Hem de començar a preveure polítiques pràctiques de potencials conflictes: marroquins que enviïn els seus currículums i que, per raó del nom, no siguin acceptats, o joves filipins ben formats a les nostres universitats que tinguin problemes d'accés al món del treball per la seva aparença física. No podem admetre que la nostra estructura d'oportunitats sigui cega davant d'una nova realitat de diversitat. No ens trobem en un escenari com el de les rebel·lions de francesos d'origen immigrant del novembre del 2005. Però cal que ens assegurem que els joves immigrants universitaris i professionals no puguin dir en un català perfecte: "Parlo i em sento català, però tinc dificultats per trobar feina per culpa del color de la meua pell o del meu cognom". Si mirem bé el nostre mercat laboral podem veure en positiu les capacitats que alguns tenen: la llengua. Que un xinès parli català significa que tenim catalans que parlen un xinès perfecte, i això per qualsevol empresa internacional és un gran avantatge. Que els joves immigrants puguin convertir les seves diferències en atributs hauria de ser el camí per adaptar-nos a la nova realitat demogràfica de Catalunya. Aquest procés s'hauria de fer de manera coordinada entre institucions polítiques, laborals i sindicals. Ben mirat, la diversitat de llengües, de cultures i de religions pot ser un bon potencial per a la nostra economia, que si s'aprofita afavorirà, de retruc, la convivència. Podem convertir Catalunya en referència. És qüestió que apliquem el nostre símbol casteller a les noves generacions de catalans universitaris d'origen immigrant.

\* És professor de teoria política al departament de ciències polítiques i socials de la Universitat Pompeu Fabra, i director del GRITIM-UPF (Grup de Recerca Interdisciplinari sobre Immigració).